

Grøften med Vognen eller søge ved et velrettet Snært af Piskan at faa den Hest, der er nærmest ved Grøften, frem og derved skyde den anden Hest ind paa Vejen, saa den bliver paa Vejen. Hvis denne Bestemmelse var Lov, havde man Valget mellem at vælte i Grøften med sin Familie, eller hvem der nu var paa Vognen, eller ogsaa udsætte sig for den Straf, der bliver en Følge af, at man bruger Piskan. Jeg er tilbøjelig til at tro, at den ærede Ordfører vilde udsætte sig for at blive straffet fremfor at risikere at gaa paa Hovedet i Grøften. Og som nævnt er det jo heller ikke udelukket, at et Dyr kan ville gøre Fortræde overfor Mennesker; det kan derfor være nødvendigt at straffe det, uden at man kan tage Hensyn til, om man rammer det paa det ene eller det andet Sted. — Alt det i § 4 om Temperaturen og Mundbidet er ogsaa noget, der ikke har hjemme nogetsteds. — Det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Kofoed) talte om Skyklapperne. Han mente, det var særlig uheldigt, naar de kunde bevæge sig frem og tilbage. Nej, saa generer de netop ikke, men det gør de derimod, naar de sidder i en fast, bestemt Stilling. Heller ikke dette Spørgsmaal hører imidlertid hjemme i dette Lovforslag. Spørgsmaalet om Bedøvelse af Kalve og Grise er ogsaa noget, som jeg ikke skal komme videre ind paa. Det kan jo let ske, at de glemmer at vaagne op igen efter Bedøvelsen; og saa er det jo ret slemt. — I § 8 foreslaas det, at levende Dyr ved Transport paa Jernbaner, Vogn eller Skib skal anbringes saaledes, at de ikke kan saare hinanden. Det vil praktisk talt sige, at der skal en Jernbanevogn til hvert Dyr. Det er ogsaa af den Slags Urimeligheder, der ikke skulde staa i nogen Lov. — § 10 beskæftiger sig med Indrettelsen af vore Hestestalde. Det er en fuldkommen preussisk Lovgivning, naar det skal være saaledes, at vi skal have godkendt, hvorledes vi maa indrette vore Hestestalde.

Jeg kommer saa til Spørgsmaalet, om det skal forbydes Børn at se paa Slagtning af Kreaturer. Jeg synes, at det ligger saa lige for, at man ikke ønsker, at Børn skal se paa sligt. Saaledes er det i hvert Fald for mit Vedkommende; jeg siger til Børnene: Gaa ind, I skal ikke staa og se paa det. Som oftest skriger jo Grisen, og det bryder de sig ikke om at høre paa. — Bestemmelsen om, at man skulde have særligt uddannede Mænd til Slagtning og Kastration af Smaadyrene,

vil jo føre til, at man næsten maa have kommunale Slagtere. Om de ogsaa skal have Adgang til at blive statsansatte og faa Pensionsret, skal jeg dog lade være usagt; men hvad der er sikkert, er, at Følgen af denne Lov maa blive, at man maa have en overordentlig omfattende Kontrol til at overvaage, at alle disse mange Lovbestemmelser bliver overholdt. At ansætte en Politibetjent i hvert Sogn vil være ganske utilstrækkeligt. Mange af Bestemmelserne er af den Art, at de ikke lader sig kontrolere, naar man ikke har en Betjent i hver Gaard i det mindste. Men det demoraliserer jo at have Love, som man ikke er i Stand til at skaffe overholdt. Skal man overhovedet lovgive paa dette Omraade, vilde jeg meget hellere have, at man tog et praktisk Spørgsmaal op som det af udrydde Raagerne; men vi har jo hørt af den højtærede Landbrugsminister, at af Hensyn til Grundlovsforhandlingen er det ikke tilraadeligt at tage Spørgsmaalet om Udryddelsen af Raagerne op, skønt de dog gør saa stor Skade i Landbruget. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Marrott) sagde, at den stigende Kultur medførte mere Raahed overfor Dyr. Men saa er det en meget daarlig Kultur, hvis den har den Følge. Det maa være en Kultur, der slapper Ansvarsfølelsen baade overfor Mennesker og overfor Dyr; men er der noget, der slapper Ansvarsfølelsen, er det netop at vedtage Love, der ikke kan overholdes og ikke vil blive overholdt, og det vil blive Tilfældet her. Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds har sikkert Ret i, at der ikke nu er mindre Medfølelse med Dyrene end tidligere. Men hvad der skal gøres i Henseende til at fremme denne Medfølelse, er en Opdragergerning. Børnene skal opdrages til at vise Dyrene Godhed. Denne Opdragelse skal ske i Hjemmet eller Skolen. Men vedtager man et Lovforslag som dette, skyder man saa fuldstændig over Maalet som vel muligt; thi efter denne Lov vil de, der holder af Dyr, blive straffet. Det er nemlig nødvendigt, at Dyrene maa lyde, for at de kan tjene Mennesket hver efter sin Art og Evne.

Jeg vil henstille til det eventuelle Udvalg at tage alt det ud af Lovforslaget, som den højtærede Minister var betænkelig ved som Udtryk for sygeligt Føleri eller fuldkommen Mangel paa praktisk Forstaaelse af, hvad Livet kræver med Hensyn til, hvad der kan skrives i en Lov. Ophøjes dette Forslag til Lov, vil det efter min Mening kvæles i sin egen Umulighed. Det vil